

Den dvaske dromedar DINA

D - HISTORIEN

Forfatter: Pia Gravlund Kinch Ilsfort

Illustrator: Marianne Gravlund Ilsfort

Kapitel 1.

Der var engang en drøvtyggende dromedar, der hed Dina.

Hun var meget doven, det troede alle i hvert fald.

Hun boede i Danmark i Zoologisk have, og hun sov dagen lang.

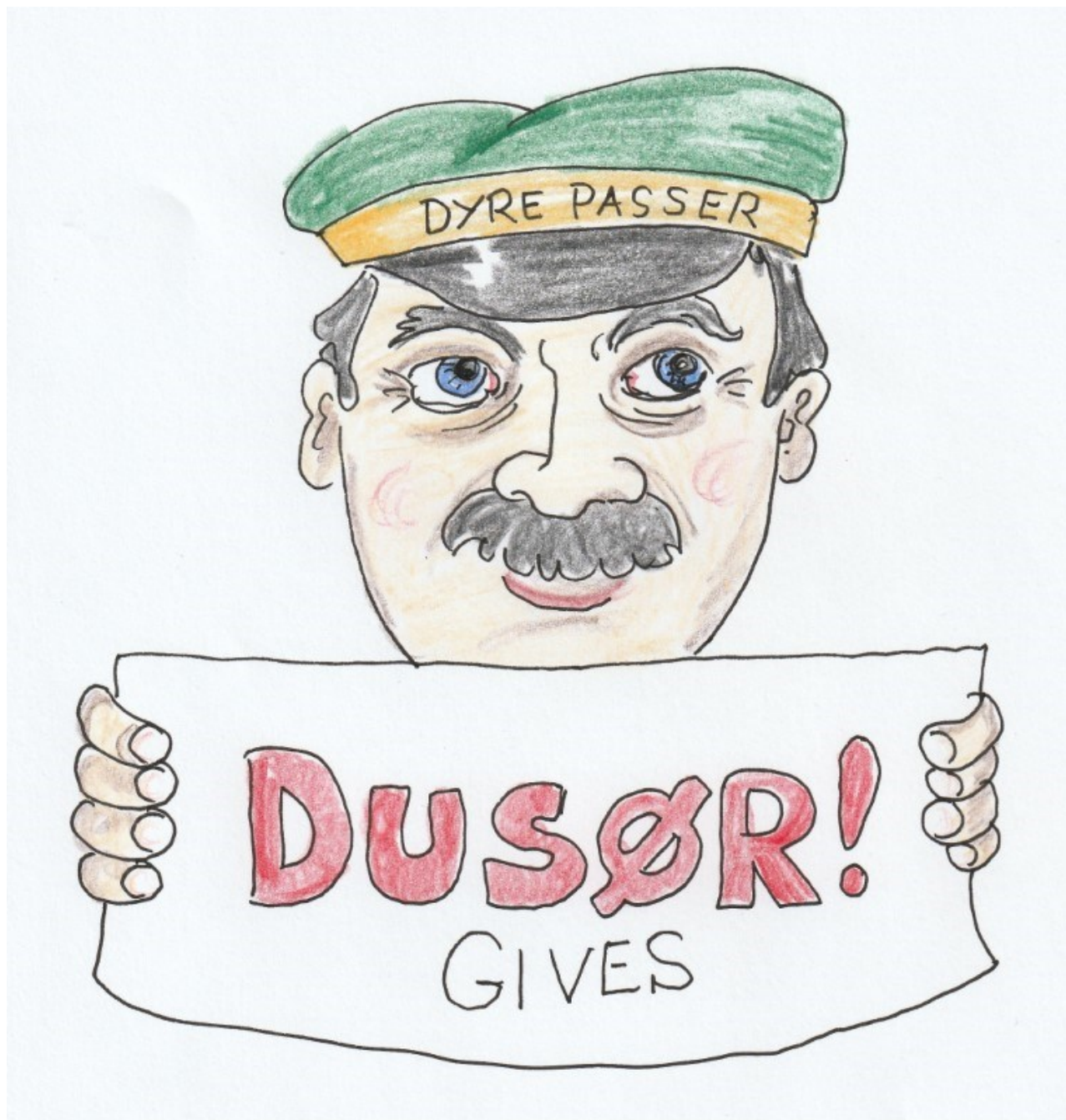
Nogle gange sov hun i dagevis, og hun gik i dvale ligesom en bjørn.

Dyrepasseren ville så gerne dressere hende, og lære hende at dreje på kommando.

Dina ville desværre ikke deltage.

Så dyrepasseren var desperat og udlovede en dusør til dem, der kunne få dromedaren Dina vågen og op at stå.

Næste morgen ved dagry dukkede dyrlægen op.
Han håbede, at han kunne stille en diagnose.
Dyrlægen undersøgte Dina og kom med dommen: Hun led af en depression.
De måtte sørge for, at hun fik livsglæden tilbage.
Dyrepasseren diskede op med alverdens dejlige ting, hun fik derfor serveret
lækre delikatesser, som duftede himmelsk, og dessert drysset med et dusin
søde jordbær.
Dina var dog stadig døsig, og dagen efter fik hun diarré.
Hun havde det rigtig dårligt.
Dyrepasseren vidste ikke sine levende råd.

Kapitel 2.

Derefter kom et dukketeater forbi, de opførte et dramatisk dansestykke, men dromedaren Dina drattede i søvn, for hun kunne ikke døje dukketeater.

Der gik endnu et døgn og Dina dasede stadigvæk hele dagen.
Så kom en discjockey derhen, hun spillede drønhøj diskotek musik for Dina.
Hun vidste dog ikke, at Dina efter alt at dømmme var døv!
Dina kunne derfor ikke høre en døjt.

Dyrepasseren var i dialog med direktøren, de diskuterede, hvad de skulle gøre?
De blev enige om at tilkalde en dygtig detektiv.

Detektiven Dan kom dertil, og han studerede Dina hver dag i en hel uge.

Hele dagen lå hun og dagdrømte, hun drømte, at hun var en Dronning, der spiste dadler og druer - og at hun havde et diadem fyldt med dyrebare diamanter.

Detektiven drøftede diverse teorier med dyrepasseren over en drink.

Det var et stort dilemma!

Kapitel 3.

En dag kom der en dværg forbi, han så voksen ud, men lignede et barn - en dreng

Dina blev nysgerrig og rejste sig op, derefter luntede hun direkte imod ham. Detektiven noterede i sin dagbog, han skrev alle detaljer ned, for han ville dokumentere og løse mysteriet.

Dværgen stod med en dunk i hånden, den var fyldt med vand.

Dina var lidt dumdristig, hun kunne ikke dy sig.

Hun daskede derfor til dunken, hun ville gerne have noget at drikke, og han kunne vel dele?

Dina svingede sin hale dusk mod dværgen, han dukkede sig, og de begyndte at duellere med dunk og dusk.

Dina var desperat og drøn tørstig, hun kunne drikke mange deciliter.

Men dværgen var meget defensiv og endte med at desertere, mens han råbte:
"Din dumme dromedar"

Hvis øjne kunne dræbe, så var hun død. Derefter drejede han om på hælen og forsvandt.

Kapitel 4.

Detektiven opdagede i det samme en lille detalje:

Dinas pukkel var lidt deform, og den hang og dinglede.

Nu vidste han, hvad der var galt!

Derefter tjekkede han Dinas drikkekrug og opdagede, at det var defekt!

Han skyndte sig at dirigere rundt med folk, og hurtigt fik de konstrueret et nyt kæmpe drikkekrug til Dina.

Dinas øjne strålede, der kom liv i dem.

Hun drak og hun drak, hun dyppede hele hovedet ned i drikketruget og blev drivvåd.

Vandet drev af hende og så drøuede hun rask derudad.

Der fór en djævel i hende, og hun løb lige direkte imod detektiven, som blev meget desorienteret.

At dømme efter Dinas utallige slik i hans hoved, så var han nu hendes bedste dyreven.

Det var dengang, da dvaske Dina løb den længste distance.

Denne dato dedikeres historien til den dygtige detektiv Dan - Dinas dyreven.

